

Kitab Daniél - Nomer Saratus Tujuh

Narasi Nubuat: Ti Yarobeam nepi ka Yosia jeung Pamulihan Jalan-jalan Baheula

Jeff Pippenger
2024-02-29

Dina taun 1844, kaum Protestan di Amérika Sarikat misahkeun diri tina gerakan Millerit sarta nyokot posisi nubuat maranéhna minangka putri Babul, sakumaha dilambangkeun ku Yarobeam anu ngadegkeun hiji sistem ibadah palsu nalika sapuluh kaom kalérna misah tina karajaan kidul Yuda. Dua anak sapi emas Yarobeam, hiji di kota Bétel (hartina “bumi Allah”/Garéja), jeung nu séjénna di Dan (hartina pangadilan/Nagara), ngalambangkeun sistem palsu Garéja jeung Nagara anu ngalambangkeun Amérika Sarikat. Sakabéh unsur sistem palsu garéja jeung nagara anu diadegkeun ku Yarobeam dijieun nurutkeun pola struktur anu sarua pisan jeung anu ditepikeun dina pambrontakan Harun. Ku kituna, sistem ibadah palsu Yarobeam téh mangrupa gambar tina sistem ibadah palsu Harun.

Sistem palsu Yérobam ngagambarkeun sistem ibadah anu dijunjung ku Protestanisme nalika eta misah ti gerakan malaikat kahiji sarta jadi putri, atawa gambaran, tina sato Romawi kapapaan. Dina mangsa pisan dilembagakeunana sistem palsu Yérobam, saurang nabi ti Yuda nyanghareupan altar-na jeung sistem ibadah palsu éta. Dina taun 1844, dina awal pisan peran Protestanisme murtad dina ngadegkeun hiji sistem ibadah anu digambarkeun minangka putri Roma, kaum Millerit, ku iman, asup ka Tempat Mahakudus di Bait Suci sawarga sarta ngakuan Sabat, sahingga ngagambarkeun hiji pangrebuk profétis ka putri-putri Roma, anu milih pikeun terus ngalaksanakeun tanda kakawasaan Roma—ibadah poé Minggu.

Nabi ti Yuda anu nyanghareupan Yéroboam, harita kénéh ngedalkeun hiji nubuat.

Jeung anjeunna ngagero ngalawan altar ku pangandika PANGERAN, sarta nyarios, “He altar, altar, kieu timbalan PANGERAN: Tingali, bakal lahir saurang anak ka kulawarga Daud, Yosia ngaranna; sarta di luhur manehna anjeunna bakal ngurbankeun para imam tina tempat-tempat luhur anu ngaduruk menyan di luhur manehna, sarta tulang-tulang manusa bakal diduruk di luhur manehna.” Jeung dina poe anu sarua anjeunna masihan hiji tanda, saurna, “Ieu tanda anu geus dipidangkeun ku PANGERAN: Tingali, altar teh bakal beulah, sarta lebu anu aya di luhurna bakal tumpah kaluar.” 1 Kings 13:2, 3.

Ramalan éta ngawengku panggandaan kecap “altar.” Panggandaan hiji kecap atawa frasa dina ramalan ngawakilan hiji lambang tina amanat malaikat kadua, ku kituna nandakeun taun 1844, nalika malaikat kadua sumping sarta Protestantisme rubuh, jadi anak awéwé Babul. Dina waktu nu sarua, nabi méré hiji tanda, sakumaha kaum Millerite dina taun 1844 ngakuan tanda Sabat. Nalika Yarobeam ngancam nabi dina ayat-ayat salajengna, leungeunna jadi lumpuh, ku kituna ngarujuk kana tanda Babul anu dipaksakeun boh kana tarang boh kana leungeun, sarta anu, lamun ditarima sacara rohani, ngalumpuhkeun hiji jalma salalanggengna.

Pikeun kaperluan ulikan ieu, urang keur mertimbangkeun ramalan anu ditepikeun ku nabi anu nangtukeun yén “a child shall be born unto the house of David, Josiah by name; and upon thee shall he offer the priests of the high places that burn incense upon thee, and men’s bones shall be burnt upon thee.” Josiah hartina “pondasi Allah”, sarta ngawakilan pondasi-pondasi Adventisme anu diwangun dina sajarah pisan anu dilambangkeun ku inagurasi Yerobeam kana sistem ibadah palsu na. Dina sistem ibadah palsu anu diadegkeun ku Yerobeam, Yosia bakal ngahukum para imam anu mingpin dina ibadah palsu éta.

Nabi éta teu nurut kana parentah PANGERAN supaya ulah mulang ngaliwatan jalan anu ku anjeunna geus ditempuh nalika sumping ka pangangkenan Yarobam, sarta supaya ulah dahar atawa nginum di Bétel. Nalika anjeunna dahar kadaharan ti nabi bohong di Bétel, anjeunna dipintonkeun minangka lambang tina pati anu bakal ditimpakeun ka jalma-jalma anu sanggeus 1844 milih mulang deui sarta ngadahar doktrin-doktrin jeung métodologi kenabian palsu tina Protestantisme murtad, sakumaha dilambangkeun ku pambrontakan taun 1863. Ranjang pupusna jalma-jalma anu mbrontak dina taun 1863 bakal sarua jeung ranjang pupusna nabi bohong di Bétel. Ranjang pupusna pikeun Protestantisme murtad nyaéta sajarah ti 11 Agustus 1840 nepi ka 1844, nalika maranéhna, umat Allah anu tadina kapilih, kaliwatkeun, sarta jadi putri-putri Roma. Ranjang pupusna Adventisme Laodisia ogé bakal aya antara tanggal nalika malaikat anu gagah turun dina 11 Séptémber 2001, sakumaha hal éta kajadian dina 1840, jeung jamna lini gedé, anu ngagambarkeun hukum Minggu anu baris geura datang.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, prosés nyégél saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung, sarta malaikat mimiti ngalanglang Yerusalem bari nempatkeun tanda dina tarang jalma-jalma anu ngahuleng jeung ceurik ku sabab kalakuan-kalakuan keji anu dipigawe di éta nagri (Amérika Sarikat), jeung di garéja (Adventisme Laodikia). Dina tanggal 11 Séptémber 2001, dosa-dosa para bapa anu dilambangkeun ku opat kalakuan keji dina kitab Yehezkiel, jadi bebeneran-bebeneran ujian anu hadir dina prosés panyégélan anu harita mimiti lumangsung.

Ujian taun 1863 nyoko kana pondasi gerakan Millerite sakumaha diwakilan ku “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, anu geus ditolak dina taun 1863. Ujian éta nyoko kana kahayang atawa katekahayang pikeun mulang ka jalan-jalan heubeul Yeremia sangkan manggihan pangreureuhan tina hujan ahir. Ujian taun 1888 nyaéta amanat ka jamaah Laodikia sakumaha dibawa ku para Sesepuh Jones jeung Waggoner, anu ogé mangrupa amanat ngeunaan pangbeneran ku iman.

Dina taun 1856, amanat ka Laodikea mimiti sumping ka jero gerakan kaum Millerit, sarta éta sumping jeung cahaya anu nambahan ngeunaan “tujuh kali,” tapi boh pangalaman anu dilambangkeun ku ubar-ubar dina amanat ka Laodikea, boh amanat ngeunaan sajarah nubuat, ditolak dina taun 1863. Pangalaman éta dilambangkeun ku titingalian (mareh) ngeunaan “penampakan”, jeung titingalian (chazon) ngeunaan “sajarah nubuat” anu duanana ditolak. Duanana titingalian éta geus manggihan kacumponanana dina 22 Oktober 1844, sarta salapan welas taun ti harita duanana ditolak, sabab Isa salawasna ngaidéntifikasi ahir jeung awal.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, ujian tina pambarontakan taun 1863 jeung 1888 jadi deui bebeneran anu nguji, sabab duanana aya patalina jeung jalan-jalan baheula anu disebut ku Yermia.

Dina tanggal éta, amanat hujan panungtung sumping, sarta ujian taun 1919 ogé sumping, sabab dina 1919 Injil palsu ngeunaan hiji Kristus anu kosong tina sagala patalina nubuat dipidangkeun minangka amanat palsu “karapihan jeung kaamanan”. Nalika malaikat anu gagah perkasa tina Wahyu pasal dalapan welas turun dina tanggal 11 Séptémber 2001, ayat hiji nepi ka tilu kacumponan, sarta ayat hiji nepi ka tilu ngawakilan amanat tina “sora kahiji”.

“Ayeuna datang kecap yén kuring geus nyatakeun yén New York bakal disapu ku gelombang pasang? Ieu mah can kungsi ku kuring diucapkeun. Kuring geus nyebutkeun, nalika kuring ningali gedong-gedong luhur keur diwangun di dinya, tingkat demi tingkat, ‘Pamandangan anu pohara pikasieuneun bakal kajadian nalika Gusti jumeneng pikeun ngagonjang-ngagonjangkeun bumi kalayan dahsyat! Mangka kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal kacumponan.’ Sakabéh pasal dalapan welas tina Wahyu téh mangrupa panggeuing ngeunaan naon anu bakal datang ka bumi. Tapi kuring teu boga terang anu husus ngeunaan naon anu bakal datang ka New York, iwal ti yén kuring nyaho yén dina hiji poé gedong-gedong agung di dinya bakal diruntuhkeun ku dibalik-balikna jeung diguling-gulingna kakawasaan Allah. Tina terang anu dipaparinkeun ka kuring, kuring nyaho yén karuksakan aya di dinya. Hiji kecap ti Gusti, hiji keuna tina kakawasaan-Na anu maha kawasa, sarta wangunan-wangunan anu gedé kieu bakal rubuh. Pamandangan-pandangan bakal kajadian anu kengerianana teu sanggup ku urang dibayangkeun.” Review and Herald, July 5, 1906.

Ku datangna malaikat dina Wahyu dalapan welas, hujan panungtung mimiti nyipratan, jeung “perdebatan kenabian” anu digambarkeun dina Habakuk pasal dua mimiti lumangsung. Perdebatan éta ngeunaan dua métodologi pikeun ngartos nubuat Alkitab, sarta hiji pesen hujan panungtung anu palsu jeung hiji anu leres. Perdebatan éta réngsé nalika “sora kadua” dina Wahyu dalapan welas datang sarta nangtukeun awal pangadilan éksékutif Allah ka Babul modéren, sarta ngagero domba-domba Allah anu séjén supaya kaluar ti Babul. Datangna sora kadua nandaan ahir sajarah panyegelan saratus opat puluh opat rébu, anu diwakilan ku kakejian kaopat, anu salajengna ngawakilan generasi kaopat jeung panungtung Adventisme Laodikea anu sujud ka panonpoé, dina hukum Minggu anu baris geura datang.

Ranjang maot Protestantisme murtad, di antara turunna malaikat jeung panto anu ditutup taun 1844, ngalambangkeun ranjang maot Adventisme Laodikea di antara turunna malaikat jeung panto anu ditutup tina hukum Minggu anu baris geura datang. Nabi ti Yuda dikurebkeun dina kuburan anu sarua jeung nabi tukang bohong ti Betel, sarta waktu raja Yosia ngamimitian réformasina, manéhna nangtung di hareupeun éta kuburan kénéh. Réformasi raja Yosia, anu ngaranna ngawakilan “pondasi-pondasi Allah”, dimimitian nalika Allah mimiti mingpin umat-Na dina poé-poé panungtungan balik deui kana pondasi-pondasi dina 11 Séptémber 2001. Réformasi anjeunna geus dimimitian nalika pagawean mulangkeun Bait Allah dipigawé deui.

Dina taun ka dalapan welas pamaréntahan Raja Yosia, raja ngutus Safan bin Azalya, putra Mesulam, juru tulis, ka Bait PANGERAN, pokna, “Maneh kudu indit ka Hilikia imam agung, supaya anjeunna ngajumlahkeun pérak anu diasupkeun ka Bait PANGERAN, anu geus dikumpulkeun ku para pangjaga panto ti rahayat. Jeung sina dipasrahkeun ka panangan anu ngalakonan pagawean, anu ngawasan Bait PANGERAN; sarta sina dibikeun ka anu ngalakonan pagawean di jero Bait PANGERAN, pikeun ngomean karuksakan Bait, ka para

tukang kai, para tukang ngadegkeun, jeung para tukang batu, sarta pikeun meuli kai jeung batu pahat keur ngomean Bait.” Tapi teu aya itungan anu dipénta ti maranéhna ngeunaan éta duit anu geus dipasrahkeun kana panangan maranéhna, sabab maranéhna meta kalayan satia. Tuluy Hilkia imam agung nyarios ka Safan juru tulis, “Kami geus manggihan kitab Toret di jero Bait PANGERAN.” Hilkia tuluy maparin éta kitab ka Safan, sarta anjeunna maca éta. Geus kitu Safan juru tulis sumping ka raja, mawa deui béja ka raja, sarta unjukan, “Abdi-abdi gusti parantos ngumpulkeun éta duit anu kapanggih di Bait, sarta parantos nyerahkeunana kana panangan anu ngalakonan pagawean, anu ngawasan Bait PANGERAN.” Safan juru tulis ogé nembongkeun ka raja, pokna, “Hilkia imam parantos maparin hiji kitab ka kaula.” Tuluy Safan maca éta di payuneun raja. Dina waktu raja ngadangu kecap-kecap tina kitab Toret téa, anjeunna nyoék pakeanana. Tuluy raja maréntahkeun ka Hilkia imam, ka Ahikam putra Safan, ka Akbor putra Mikaya, ka Safan juru tulis, jeung ka Asaya, abdi raja, pokna, “Maranéh kudu indit, taroskeun ka PANGERAN pikeun kami, pikeun rahayat, jeung pikeun sakumna Yuda, ngeunaan kecap-kecap tina kitab anu kapanggih ieu; sabab murka PANGERAN anu hurung ka urang téh kacida gedéna, lantaran karuhun urang henteu ngadéngékeun kecap-kecap tina kitab ieu, pikeun ngalakonan sakur anu geus dituliskeun ngeunaan urang.” 2 Raja-raja 22:3–13.

Ramalan yén bakal lahir hiji anak anu dingaranan Yosia, nunjuk ka tanggal 11 Séptémber 2001, nalika malaikat anu perkasa turun sarta mingpin umat-Na dina poé-panungtungan balik deui ka jalan-jalan heubeul. Turunna éta geus ditipologikeun ku turunna malaikat anu sarua dina 11 Agustus 1840. Duanana turunna éta nandaan kacumponan hiji nubuat ngeunaan Islam. Tokoh sajarah anu ngaranna pakait jeung ngaidéntifikasi tiheula, sarta medalkeun ramalan tiheula ngeunaan kacumponan nubuat waktu ngeunaan Islam anu kapanggih dina Wahyu pasal salapan ayat lima welas, nyaéta Yosia.

Dina duanana turunna malaikat dina Wahyu pasal sapuluh atawa dalapan welas, ngaran “Yosia” diparandé. Josiah Litch ngawanohkeun talatah ngeunaan Islam anu kacumponan dina tanggal 11 Agustus 1840, sarta dina tanggal 11 Séptémber 2001 nubuat ngeunaan kalahiran saurang anak anu dingaranan Yosia, anu geus ditepikeun ku nabi anu teu taat dina sajarah Yarobeam, kacumponan dina Adventisme Laodikea nalika malaikat mingpin umat-Na dina poé-poé panungtungan mulang deui kana sajarah dasar, tempat patepungan antara nabi anu teu taat jeung Yarobeam geus ngahontal kacumponanana. Kasaksian Alkitab ngaidentifikasi hiji ramalan ngeunaan saurang Yosia anu bakal datang, sarta nalika sajarah anu ditipikeun ku nabi anu teu taat diulang deui dina 1844, ramalanana ngeunaan éta ngaran sakali deui diasupkeun kana narasi nubuat.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, Singa tina kaom Yuda mingpin umat-Na dina poé-poé panungtungan balik deui ka jalan-jalan baheula milik Yermia, anu ngalambangkeun opat puluh genep taun nalika Utusan Perjangjian geus ngadegkeun hiji Bait Allah anu bakal didatangan ku Anjeunna kalayan ngadadak dina tanggal 22 Oktober 1844. Yosia geus manggihan kutuk Musa nalika anjeunna ngamimitian pagawean ngalereskeun Bait Allah. Pagawean saratus opat puluh opat rébu jalma dilambangkeun ku Yesaya minangka hiji pagawean pamulihan.

Jeung maranéhna bakal ngawangun deui ruruntuhan-ruruntuhan baheula, maranéhna bakal ngadegkeun deui karuksakan-karuksakan anu ti heula, sarta maranéhna bakal ngalereskeun kota-kota anu ruksak, karuksakan-karuksakan tina loba turunan. Yesaya 61:4.

Pagawean Yosia dina ngalereskeun jeung mulangkeun Bait Allah, nya éta pagawean anu ku Yesaya dipidangkeun minangka pagawean anu diréngsékeun ku umat Allah dina poe-poe panungtungan, sabab sakabeh nabi leuwih loba nyarioskeun perkara poe-poe panungtungan batan poe-poe jaman maranéhna hirup. Pagawean éta ogé ditipikeun ku jalma-jalma anu kaluar ti Babul dina mangsa Ezra.

Sabab urang téh kungsi jadi abdi-abdi; tapi Allah urang henteu ninggalkeun urang dina kaabdian urang, malah parantos ngalegaan asih-rahmat-Na ka urang di payuneun raja-raja Persia, pikeun maparin ka urang hiji panghirupan deui, pikeun ngadegkeun deui bait Allah urang, jeung ngomean karuksakanana, sarta pikeun maparin ka urang hiji témbok di Yuda jeung di Yerusalem. Ezra 9:9.

Pagawean anu dipigawé ku Ezra téh kacumponan waktu maranéhna geus kaluar ti Babul, sarta éta ngalambangkeun pagawean mulangkeun Bait Allah anu keur dipigawé ku Yosia, pagawean anu ku Yesaya dicirian minangka pagawean umat Allah dina poé-poé panungtungan, sarta éta dimimitian dina 11 Séptémber 2001. Dina Wahyu, Yohanes ogé nandaan éta pagawean.

Sora anu ku sim kuring kadéngé ti sawarga téh nyarios deui ka sim kuring, saur-Na, “Geura indit, tuluy cokot kitab leutik anu muka dina panangan malaikat nu nangtung dina sagara jeung dina bumi éta.” Ku kituna sim kuring indit ka malaikat éta, tuluy nyarios ka anjeunna, “Pasihkeun ka sim kuring kitab leutik éta.” Saur anjeunna ka sim kuring, “Cokot ieu, tuluy dahar nepi ka béak; ieu bakal ngajadikeun beuteung maneh pait, tapi dina sungut maneh bakal amis kawas madu.” Tuluy sim kuring nyokot kitab leutik éta tina panangan malaikat, sarta didahar nepi ka béak; dina sungut sim kuring éta amis kawas madu; tapi sanggeus didahar, beuteung sim kuring jadi pait. Saur anjeunna ka sim kuring, “Maneh kudu ngaramal deui di hareupeun loba bangsa, nagara, basa, jeung raja-raja.” Tuluy dipasihkeun ka sim kuring hiji awi ukur anu kawas iteuk; sarta malaikat éta nangtung bari nyarios, “Hudang, tuluy ukur Bait Allah, mezbah, jeung jalma-jalma anu nyembah di jerona. Tapi pakarangan anu di luar Bait Allah ulah diasupkeun, sarta ulah diukur; sabab éta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapir; jeung kota suci bakal dipapay ku maranéhna salila opat puluh dua bulan. Jeung Kami bakal maparin kawasa ka dua saksi Kami, sarta maranéhna bakal ngaramal salila sarébu dua ratus genep puluh poé, maké kaén karung.” Wahyu 10:8–11:3.

Dina ieu petikan, Yohanes ngagambarkeun kaum Millerit anu geus ngadahar amanat anu aya dina panangan malaikat nalika Anjeunna turun dina 11 Agustus 1840, tapi anu ogé geus ngalaman kapeurih tina kuciwa anu pait dina 22 Oktober 1844. Nangtung dina kuciwa anu pait taun 1844, Yohanes dibéjaan yén anjeunna, minangka lambang umat Allah dina poé-poé panungtungan, kudu ngulang deui pangalaman anu dilambangkeun ku mangsa 1840 nepi ka 1844, ku kituna nuduhkeun ka hareup ka 11 Séptémber 2001, sarta ka hukum Minggu anu baris geura datang. Anjeunna dibéjaan, “Thou must prophesy again before many peoples, and nations, and tongues, and kings,” anu ngagambarkeun sakuliah dunya dipaparin cahaya nalika malaikat turun dina Wahyu dalapan welas, nalika sajarah Wahyu pasal sapuluh diulang deui—“line upon line.”

Patalina jeung nangtukeun sajarah anu bakal diulangan nalika umat Allah dina poé panungtung ngaramal deui, Yohanes diparéntahkeun supaya “hudang jeung ngukur” Bait Allah.

“Pangukuran”-na sacara husus geus ditangtukeun, sabab anjeunna geus ditempatkeun dina taun 1844, tempat beuteungna dijadikeun pait ku kuciwa tanggal 22 Oktober. Anjeunna diparéntahkeun pikeun ngukur bait, tapi supaya ngantunkeun pakarangan, anu geus dibéjakeun ka anjeunna minangka ngagambarkeun mangsa bangsa-bangsa kapidir, nalika maranéhna bakal nginjeum-nginjeum pakarangan éta salila sarébu dua ratus genep puluh taun. Sarébu dua ratus genep puluh taun éta réngsé dina 1798. Yohanes kudu ngamimitian pangukuranana dina 1798, sarta ngantunkeun sarébu dua ratus genep puluh taun saméméhna, nalika bait rohani jeung Yerusalem rohani geus diinjak-injak. Anjeunna keur nangtung dina kuciwa taun 1844, ku sabab éta ti 1798 nepi ka 1844 téh opat puluh genep taun. Opat puluh genep taun éta ngalambangkeun bait.

Nalika Yohanes, sakumaha umat Allah dina poe-poe panungtung kudu ngaramal deui, sakumaha maranéhna geus ngalakukeun ti taun 1840 nepi ka 1844, maranéhna bakal ngamimitian nalika malaikat turun dina minuhan hiji nubuat ngeunaan Islam. Karya maranéhna pikeun ngaramal deui bakal nungtut hiji pagawéan ngukur Bait Allah, jeung éta pagawéan bakal ngawakilan hiji panalungtikan kana “jalur-jalur baheula”, nyaéta sajarah anu digambarkeun ku “Bait Allah”, anu dimimitian dina waktu ahir taun 1798, jeung réngsé ku kaceuceub anu gedé taun 1844. Nalika maranéhna ngamimitian pagawéanana nalungtik jalur-jalur baheula milik Yermia, anu nyaéta “Bait Allah opat puluh genep taun” milik Yohanes, kutuk Musa kapanggih dina runtah anu paburencay di sakuliah Bait Allah, jeung ramalan ngeunaan Yosia anu bakal datang digenepan. Karya Yosia ogé diidentifikasi deui ku Yesaya:

Jeung jalma-jalma anu baris asal ti maneh bakal ngawangun deui ruruntuhan-ruruntuhan baheula; maneh bakal ngadegkeun deui pondasi-pondasi tina loba turunan; sarta maneh bakal disebut, Nu ngomean nu bolong, Nu mulangkeun deui jalan-jalan supaya tiasa dicicingan. Yesaya 58:12.

Umat Allah dina poé-poé panungtung kudu mulangkeun deui “jalan-jalan pikeun didiukan,” nyaéta “jalan-jalan heubeul” nurutkeun Yermia. Maranéhna kudu ngawangun deui tempat-tempat ruruntuhan baheula, sakumaha para pagawe dina sajarah Yosia jeung Ezra keur ngalaksanakeunana. Maranéhna kudu ngagunakeun métodologi “garis kana garis,” sabab maranéhna henteu ngan saukur bakal “ngadegkeun deui” sajarah pondasi Adventisme, anu dilambangkeun ku Bait Allah anu opat puluh genep taun, tapi dina ngalakukeun éta maranéhna ogé kudu “ngadegkeun deui pondasi-pondasi loba turunan.” Maranéhna kudu ngaidentifikasi yén unggal gerakan réformasi ngalambangkeun hiji pagawean pondasi, yén “garis kana garis,” nandakeun pondasi-pondasi poé-poé panungtung ti 1798 nepi ka 1844. Maranéhna kudu ngalereskeun “retakan,” sarta retakan éta ngalambangkeun karuksakan awal dina hiji bejana atawa témbok anu muka jalan pikeun musibah salajengna. “Retakan” anu kudu dilereskeun téh nyaéta pangrebellion taun 1863.

Nalika Yosia sumping dina 11 Séptémber 2001, umat Allah dina poé-poé panungtung mulang ka jalan-jalan baheula milik Yeremia sarta mimiti ngukur sajarah Millerite. Maranéhna manggihan “retakan” éta. Maranéhna ngaidentifikasi bebeneran ngeunaan permata-permata dina impian Miller bari maranéhna ngawangun “tempat-tempat runtah baheula.” Maranéhna manggihan “tujuh kali,” sakumaha Yosia ogé kantos ngalakukeun, sarta maranéhna mulangkeun bebeneran tina Imam

dua puluh genep, ku kituna ngadegkeun deui “karuksakan-karuksakan anu baheula.” Nalika maranéhna mulangkeun karuksakan “anu kahiji” jeung “anu panungtung” tina Imamat dua puluh genep, maranéhna tuluy ngakuan yén nu hiji réngsé dina 1798 jeung nu séjén dina 1844. Ku kituna pagawean maranéhna dina ngadegkeun deui karuksakan-karuksakan anu baheula téh nya éta pisan “galeuh” anu dipasihkeun ka Yohanes anu ngamungkinkeun anjeunna ngukur Bait Allah.

Singa tina kaom Yuda mingpin umat-Na balik ka jalan-jalan baheula, sangkan maranéhna tiasa manggihan pekabaran hujan panungtung, sarta pekabaran hujan panungtung téh nyaéta pekabaran Islam tina cilaka katilu. Nalika ahirna maranéhna manggihan dua loh suci Habakuk, sakumaha digambarkeun ku bagan para panaratas taun 1843 jeung 1850, maranéhna ningali yén pondasina ngawengku “tilu cilaka” dina Wahyu pasal dalapan, sarta yén cilaka kadua geus réngsé dina sajarah pondasi tempat Bait Allah Millerite geus diadegkeun. Tuluy maranéhna ngakuan yén pamahaman ngeunaan aturan panerapan rangkep tilu kana nubuat-nubuat geus saméméhna diteundeun ku Singa tina kaom Yuda, sangkan waktu maranéhna balik ka jalan-jalan baheula milik Yermia, maranéhna tiasa ngakuan “pamarekan jeung pangsegeran”, anu mangrupikeun pekabaran hujan panungtung tina cilaka katilu, anu diidentifikasi jeung diteguhkeun ku dua saksi tina cilaka kahiji jeung kadua.

Urang baris neruskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

“Musuh keur usaha ngaléngsérkeun pikiran dulur-dulur lalaki jeung awéwé urang tina pagawean nyiapkeun hiji umat sangkan bisa nangtung dina poé-poé panungtungan ieu. Siasat-siasat licikna dirancang pikeun ngagiring pikiran ngajauhan tina bahaya-bahaya jeung kawajiban-kawajiban dina mangsa ieu. Maranéhna nganggap henteu aya hargana cahaya anu Kristus bawa ti sawarga pikeun dipasihkeun ka Yohanes pikeun umat-Na. Maranéhna ngajarkeun yén kajadian-kajadian anu aya pas di hareupeun urang téh henteu cukup penting pikeun narima perhatian husus. Maranéhna ngajadikeun euweuh pangaruhna bebeneran anu asalna ti sawarga sarta ngarampas umat Allah tina pangalaman maranéhna baheula, tuluy ngagantikeunana ku élmu palsu.

“‘Kieu timbalan PANGERAN, Maraneh ngadeg dina jalan-jalan, tuluy nenjo, jeung tanyakeun ngeunaan jalan-jalan baheula, anu mana jalan anu hade, sarta lampahkeun eta.’ Yermia 6:16.

“Ulah aya saurang ogé anu ngupayakeun ngaruntagkeun pondasi iman urang—pondasi anu geus diteundeun dina awal pagawean urang ku panalungtikan kana Firman kalayan doa jeung ku wahyu. Dina luhureun pondasi ieu urang geus ngawangun salila lima puluh taun ka tukang. Jalma-jalma bisa waé nyangka yén maranéhna geus manggihan jalan anu anyar sarta yén maranéhna bisa nempatkeun pondasi anu leuwih kuat tibatan anu geus diteundeun. Tapi ieu téh hiji panipuan anu gedé. Sabab teu aya saurang ogé anu bisa neundeun pondasi séjén salian ti anu geus diteundeun.”

“Dina mangsa katukang, loba anu geus ngusahakeun ngadegkeun hiji iman anyar, netepkeun asas-asas anyar. Tapi sabaraha lilana wangunan maranéhna téh nangtung? Teu lila tuluy rubuh, sabab éta henteu diadegkeun dina Batu Karang.

"Naha para murid anu kahiji henteu kudu nyanghareupan omongan-omongan manusa? Naha maranéhna henteu kudu ngadéngé tiori-tiori palsu, tuluy, sanggeus ngalakukeun sagala rupa, tetep nangtung pageuh bari nyebut: 'Sabab pondasi anu séjén mah moal aya anu bisa nunda iwal ti anu geus ditunda.' 1 Korinta 3:11."

“Ku sabab kitu urang kudu nyepeng pageuh mimiti kayakinan urang nepi ka ahir. Pangandika-pangandika anu pinuh ku kakawasaan geus dikintunkeun ku Allah jeung ku Kristus ka ieu umat, pikeun mawa maranéhna kaluar ti dunya, titik demi titik, kana caang anu herang tina bebeneran jaman kiwari. Kalawan biwir anu geus kakecap ku seuneu suci, para abdi Allah geus ngembarkeun eta amanat. Pangandika ilahi geus maparin capna kana kaaslian bebeneran anu geus diumumkeun.” Testimonies, jilid 8, 296, 297.